

osredotočeno samo v geslu: »Bogu v čast, narodu v korist, bližnjemu v pomoč.«

Pokroviteljstvo nad Obmejnimi narodnim gasilskim zletom v Gornji Radgoni je blagovolil prevzeti ban dravske banovine g. dr. Drago Marušič, ki bo po dosedanem zagotovilu osebno prisostvoval na tem zletu.

Slovesno blagoslovitev novega gasilskega avtomobila bo izvršil osebno prevzvišeni g. dr. Ivan Tomažič, knezškof lavantinski.

Samoobsebi je pa tudi umevno, da bo ta dan v Gornji Radgoni glavni starešina vsega slovenskega gasilstva g. J. Turk z ostalimi člani gasilske zajednice dravske banovine, katerega ljubijo naši slovenski gasilci kot svojega očeta.

Pri celodnevni proslavi bo sodeloval moški zbor pevskega društva Maribor, pod vodstvom pevovodja g. Jan. Evang. Gašpariča.

Banska uprava dravske banovine je dala prireditvenemu odboru na razpo-

lago vse potrebne prostore v grajskem parku, kakor tudi v gradu samem, tako da se bo lahko prireditve vršila v vsakem vremenu.

Za polovično vožnjo po železnici je zaprošeno ter upravičeno pričakujemo vsi, da bo tudi to vprašanje ugodno rešeno.

Pripravljalni odbor pod predsedstvom g. Joža Hrastelja dela s polno paro, da bo celotna prireditve izvedena v ponos in čast ne samo vsega slovenskega gasilstva, temveč tudi vsega poštenega ljudstva bivše Štajerske in Prekmurja.

Ker so že sedaj prijavljene večje deputacije v večjem številu iz različnih krajev dravske in savske banovine, in ker se pričakuje ta dan ogromnega dotoka gostov, prosimo, da se vse večje skupine prijavljajo direktno na Prostovoljno gasilsko četo v Gornji Radgoni. Le tako bode mogoče ugoditi vsem željam udeležencev na dan prireditve.

O vseh podrobnostih pa bomo še na tem mestu poročali.

Verska brezbriznost in mlačnost.

Ta lastnost ni lepa in človeka kot razumnega bitja nedostojna. Je pa danes po svetu le preveč razširjena. Obrata se proti pravi veri, oznanjujoč komodno geslo: »Vse vere so enako dobre. Vseeno je, ali se držiš te ali druge, ali pa nobene.« Kdor tako govori — med polizobraženci je dosti takih — govori nespametno. Ako je res, da so vse vere enake potem je tudi možno, da bi $2 \times 2 = 3$, ali pa $2 \times 2 = 5$. Kaj takega trditi je neumno, ker je $2 \times 2 = 4$. Vprav tako neumno je trditi, da so vse vere enakovredne, ker posame-

zne vsebujejo nauke, ki si med seboj nasprotujejo. Katoličani verujemo ter učimo, da je Kristus božji Sin in pravi Bog; mohamedanci in židje to zanikujejo, liberalni protestantje tega ne verujejo. Kako bi torej moglo biti vseeno, ali je kdo katoličan ali mohamedanec ali žid ali protestant?! Katoličani smo pokorni papežu kot Kristusovemu namestniku, pravoslavni papeža ne priznajo. Ali je torej vseeno, če je kdo katoličan ali pravoslaven? Prava vera mora biti samo ena, in to je tista, ki jo je Kristus sam ustanovil in koje predstojniki so pravi nasledniki apostolov. In to je edino katoliška cerkev.

Ako je prava vera od Boga, je naša dolžnost, da jo priznamo ter vselej in povsod po njej se ravnamo. Vera ti ne sme biti kakor prazniška obleka, ki jo v nedeljo zjutraj oblečeš, zvečer odložiš, v pondeljek pa že imaš drugo obleko. Ne sme ti biti nekak zunanji nakit

Če ostaneš ob nedeljah brez pridige:

prečitaj vsaj evangelij in kratko razlago. Imamo še knjižico, ki jo je spisal ž. g. dr. Matija Slavič, sedaj rektor ljubljanske univerze: »Nedeljski in prazniški evangeliji z razlago in opomin«. — Knjižica stane le 2 Din (s poštnino 3 D) in se naroča v

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

in okras. Ni samo neko »sveto« notranje čuvstvo, ki se ne upa in tudi ne sme na beli dan. Vera ti bodi življenjska sila, ki goni in uravnava vse tvoje življenje: notranje in zunanje. Mnogi — v našem narodu segajo že tudi v najnižje sloje — so popolnoma zgubili smisel za tako ocenjevanje in vrednotenje vere. Ne mislijo in čutijo tako, kakor vera uči, ne živijo tako, kakor vera predpisuje. Mesto da bi čitali samo krščanske liste, segajo po liberalnih, naprednjaških, svobodomiselnih, socialističnih, torej po takih, ki so prešinjani z duhova verske brezbriznosti ali celo protivernosti in protibožnosti. Mesto da bi svojo duševno hrano črpali iz dobrih krščanskih knjig, pa srkajo vase slabega duha iz slabih knjig. Mesto da bi bili člani krščanskih društev, pa jih prezirajo ter se včlanjujejo v takih, ki so versko mlačna ali celo protiverna. Mesto da bi branili mladini taka društva, pa ji dajejo za nje možnost in pobudo, češ, da bo v njih našla mladina potrebno zabavo ali pa korist. Tako se verska brezbriznost in mlačnost med nami kaže v dejanske življenju.

Na stališču verske indiferentnosti (brezbriznosti) je bil ameriški protestant John Moody (Džon Mudi), ki je nedavno postal katoličan. O zgodovini svoje spreobrnitve je imel v mesecu maju javno predavanje, v katerem je

vse mogoče. Učence zaprejo v male kletke, iz katerih ne morejo videti skozi okno in je izključena vsaka možnost za odvratanje njihove pozornosti. In navadno še zakrčijo kletke. Strogo je treba paziti, da ne udarjajo na ušesa učencev glasi kakih drugih ptic, katere začne kanarček takoj posnemati. Mlad ptiček mora prepustiti svoje uho petju ptiča mojstra.

==

Dvakrat je ušel smrti — tretjič je utonil v potoku.

Trgovca iz mesta Sv. Karla v severno-ameriški državi Illinois so imeli za svetnika, ker se je rešil leta 1912 pri razbitju tedaj največ-

»Slavna civilna oblast v Središču!

Pravkar sem prejel obvestilo, da šuntajo prebivalce Štajerske s hudobnim obrekovanjem mojih do Drave zmagovito prodrlih armadnih zborov, češ, da bodo prekoračili moji armadni zbori štajersko mejo. V zabrano nadaljnjih nespোরazumljenj se čutim dolžnega, da podam slavni civilni oblasti resnično izjavo, da nima pod mojim poveljstvom stoječa armada ne navodil in ne namena, ogrozati deželo in narod z vpadom v to pokrajino, s katero je živela Madžarska vedno in posebno še v zadnjem času v najboljših odnošajih. Baš nasprotno! Sprejel sem predlog poveljnika štajerske armade z dne 23. t. m., naj se zopet vzpostavijo med obema deželama trgovinske zveze in dobrih sosedov vreden promet.

Jutri, 27. t. m. bo sledil omenjenemu predlogu končno javen sklep. Slavno oblast in sploh vrle prebivalce Štajerske zagotavljam že vnaprej, da bom sodeloval pri pomirjenju napetih razmer med Ogrsko in Štajersko.

Prosim slavno oblast, naj obvesti o tem do

pomirjenja in vzpostavitve prijateljstva prebivalce Štajerske. V splošnem zagotavljam, da ne bo zagrešila Ogrska, čeravno se čuti močno poklicano, da brani svojo prostost do zadnje kapljice krvi, zločina, ne da bi bila k temu koraku prisiljena ali pozvana, prekoračiti meje sosednjega naroda. Jaz in moja armada bova sledila strogo božjemu povelju in ne bova storila ničesar, česar jaz nočem, da bi kdo prizadejal moji ljubi domovini.«

Perczel l. r., oberst itd.

Pismo je bilo prijazno, a ga je pisal Madžar, ki ni bil Štajercem nikdar odkritosrčen prijatelj; bilo je zelo sumljivo ter bi moralo vzbuditi domačine k še večji pazljivosti. Toda naši so se dali preslepiti. Zanašajoč se na dano madžarsko obljubo, se je pomaknil oddelek cesarske armade 7. novembra k Veliki Nedelji. Le posamezni konjiki so stražili v Obrežu, Frankovcih in Pušencih. Tudi v Ormožu je bilo primeroma malo vojaštva.

Ze drugi dan 8. novembra zelo rano je prekoračil polkovnik Perczel s svojimi oddelki štajersko mejo. V trdi temi ob 4. uri zjutraj in v deževnem vreme-

Točno 1.000 cerkv. pesmi

se nahaja v Vencu sv. pesmi.

V Vencu se nahajajo pesmi za vse različne prilike, za sv. mašo, za popoldansko službo božjo, za advent, božič, veliko noč, za praznike raznih svetnikov, za posebne prilike, kot pri poroki, pri pogrebu, pri misijonih, novomašnikom, za birmo, za nove orglje, za razne cerkvene bratovščine itd.

Pesmi se lahko uporabljajo tudi za citate v cerkvenih govorih, za deklamacije pri raznih prireditvah. Prepevaj Gospodu vsa zemlja — pravi sv. pismo. Kakor smo sv. pismo dali narodu po lastnih cenah, tako dajemo tudi to lepo knjigo, ki je enaka po obsegu — ima 532 strani — po enakih cenah: broširan izvod 6 Din. v polplatno vezan 8 Din, v celo platno 15 Din, poštnina posebej.

Organisti, ker ste junaki, poiščite na te pesmi melodije, pa boste imeli za vsako priliko primerno pesem!

Venec sv. pesmi se naroča pri:

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Med drugim rekel to-le: »Dolgo časa sem bil prepričan, da se vse vere enako dobre. Ko sem zavar boljše preudaril, sem spoznal, da je to stališče nesametno. Vse vere ne morejo biti enako dobre, ker bi se dalo iz tega sklepati, da so vse enako slabe. Tako bi ljudje ne bili obvezani, da bi izpovedovali kakšno vero. Versko vprašanje je postalo za mene predmet raznega premišljevanja in preiskovanja. Mnogo sem se trudil, šel skozi raznovrstne blodnje, nazadnje pa sem se prepričal, da je resnica prav preprosta. Vse moje misli so bile osredotočene okoli teh resnic: Bog je; Kristus je Zveličar sveta; Kristus je ustanovil vidno cerkev z vidnim po-

glavarjem in nezmotljivim učiteljstvom... Ko sem do tega prišel, mi niso delale več nobenih težav tiste verske resnice, ki sem se nad njimi kot protestant najbolj spotikal. Uvidel sem, kako vzvišene so verske resnice o sv. Trojici, milosti božji, peklju, vica, o Devici Mariji, občestvu svetnikov itd.« Amerikanec Moody se je torej dvignil iz mračnih nižin verske brezbriznosti k solnčnim višinam katoliškega verskega prepričanja in življenja. Med nami pa je še vedno dosti takih, ki ostajajo v mračnih in močvirnih nižinah verske brezbriznosti, vseenosti in mlačnosti. Njih število ne pada, marveč raste. To je znamenje časa, v katerem živimo.

*

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. Letos poteče 25 let od ustanovitve tukajšnjega izobraževalnega društva, ki ima za župnijo velike koristi. Saj je razširjalo pravo izobrazbo in dvigalo ljudstvo narodno in prosvetno. Pred 100 leti je župnikoval tukaj znani g. Anton Krempel, ki je razširjal in pisal slovenske knjige. In o njem piše leta 1895 Anton Aškerc, pesnik in tukajšnji kaplan:

Ze daleč je za nami čas,
ko ti pošteno si se trudil,
Da bi s peresom narod svoj,
iz sna na delo dušno vzbudil!
V besedi naši pravil si,
kako je v časih starih bilo,
kaj vse na zemlji sveti tej,
domači se je dogodilo.
Kako napadal njega dni
nam domovino je sovražnik.
Kako Slovenec branil jo,
kako ji hraber bil stražnik.
Kako prelivall so kri,
za zemlje vsako ped očetje...
Pesniško ti si trosil cvetje.
Zdaj duh nesmrtni tvoj z višav,
ozira pač se često doli;
Na raj Slovenskih zre gorice,
Po domovini zre okoli.

Za dobrobit župnije vneti g. župnik Mart. Meško je ustanovil leta 1871 društvo za župnijo.

Vsi zavedni in vplivni možje so bili člani tega društva. Namen društva je bilo: razširjati gospodarske vednosti, napravljati pošteno veselice, braniti narodne pravice in pospeševati koristi slovenskega ljudstva. Za župnikovanja g. J. Sinko pa je gospod kaplan, sedaj že rajni, ustanovil leta 1909 slovensko izobraževalno društvo. V spomin 25letnice ustanovitve je priredilo Katoliško prosvetno društvo dne 29. junija na Petrovo lepo igro »Pri kapelici« na prostem, zjutraj pa je bila sveta maša za rajne člane in skupno sveto obhajilo.

Fantje iz dekanije Novocerkev! Prihodnjo nedeljo dne 8. t. m. imamo fantovski zlet na St. Jungert v župniji Galicija. Na St. Jungerti bo ob desetih imel sv. mašo in pridigo ravnatelj tiskarne sv. Cirila v Mariboru gospod Franc Hrastelj, med sveto mašo pa bo pel vojniški moški cerkveni pevski zbor. Pridite, fantje novocerkovske dekanije, na prijazni hribeček! Vabljeni ste posebno vi Dobrnčani, ker med nas pride Vaš bivši dolgoletni kaplan g. Hrastelj; vabljeni ste pa tudi fantje iz sosednih župnij kakor Teharčani in Celjana ter Petrovčani in Vi fantje iz Gornje Ponikve in iz St. Janža pri Velenju. Odhod iz Smartna v Rožni dolini je ob pol devetih. Katerim je mogoče, naj pridejo v Smartno, drugi pa po najbližnji poti na St. Jungert.

Iz policijske statistike.

Najštevilnejšo policijo poseda Njujork, mesto rekordov, ki je tudi, kar se tiče zločinov, na prvem mestu. Njujork prekaša celo Čikago, kojega policija je radi opasnosti podzemlja boljše plačana. Po Južni Ameriki vladajo, kar se tiče varnostne službe, bolj patrijarhalne razmere. Paragvaj nima državne policije, ampak prostovoljno, h kateri še pride 500 moštva ter 1500 oficirjev. Najbolj izvežbana ter zanesljiva je berlinska policija, ki ima na razpolago najnovejše tehnične pripomočke in ji je pritegnjen celi štab znanstvenih sodelavcev. V naslednjem hočemo podati statistiko policije v primeru s številom prebivalstva vlemest:

nu so dospeli prvi Madžari v Središče. Preiskali ter pretaknili so vse hiše z izgovorom, da iščejo Ilire, t. j. hrvaške vojake. Za temi stikači so se pojavili pešci, konjiki in topničarji. Od pete do devete ure je bila široka cesta polna ogrskih vojakov. Šele tedaj, ko je stal sovražnik pred Ormožem, je prejel o tem poročilo k Veliki Nedelji general Nugent. Kako je bilo mogoče, da so bile avstrijske prednje straže ugrane tako naglo v kozji rog, še danes ni dognano. Najbrž je kazal kak špijon Madžarom pot po Hraščici, veliki šumi, ki se vleče od Medžimurja do Holma, in ti so prestrigli pot Avstrijcem.

V Ormožu ni bilo toliko vojakov, da bi se bili mogli ubraniti madžarske premoči. Utaborili so se v šoli. Madžari so jih premagali in ujeli.

Med tem časom je bil razpostavil Nugent na hribu onkraj Lešnice, potoka, ki teče po ozki dolini zahodno od Ormoža, svoje vojaštvo in sprejel Madžare s topovi. Ogenj iz kanonov tudi Ogrov ni preplašil. Obrnili so svoje topove proti Hajdinu in več ur na daleč so se razlegali topovski streli po Halozah in Slovenskih goricah.

Prebivalci celega okraja so se tako prestrašili, da so zbežali. Vsak je pograbil, kar mu je prišlo v

zadnjem trenutku pod roko in beži v vinograde, da bi si rešil tamkaj vsaj življenje pred druhaljo.

K sreči je bil tokrat strah pred vpadniki res prenačljen in ni trajal dolgo. Ze po preteku nekaj ur so uvideli Madžari, da so preslabi. Odnegli so pete in se vrnili, odkoder so bili prišli. Svojo pot na slovenski zemlji, dobre tri ure daleč, so zaznamovali s svojo krutostjo in dokazali, da še niso zgubili nekdanje krucevske divjosti. Odnegli so namreč, kar se je dalo, pojedli in izpili ljudem vse brez plačila. Kar je ostalo, so pospravile in odnesle vlačuge in različna ciganska druhal, ki je bila vedno za petami madžarskim vojakom.

Tudi nekaj ljudi so pobili Madžari ob tej priliki.

Ko so prilomastili ob sedmih zjutraj pod Holm, je ustrelil eden od madžarske bande skozi okno v hišo in zadel smrtno 18 letno Marijo Masten. Drugi divjak je tako ranil v Pušencih Rozalijo Gradišnik, da je umrla po hudih bolečinah čez 14 dni. Žrtve madžarske krutosti so postali nadalje: dragonar Blaž Masurič, katerega so ustrelili v Lopersicah in dva druga vojaka, ki sta bila smrtno zadeta v ormoški šoli. Več ranjenih so prepeljali istega dne v ptujsko bolnico.

Konec.

je potniške ladje »Titanica« in pozneje med vojno mu je naklonila usoda rešitev z od Nemcev torpedirane ameriške ladje »Luzitanija«. Te dni je hotel v bližini svojega stanovanja preko neznanega potočeca, postalo mu je nenadoma slabo, omahnil je v vodo in utonil.

Knjiga, ki bo dotiskana leta 2000.

Sest angleških učenjakov se je združilo leta 1908, da bodo z državno podporo popisali zgodovinsko važne spomenike na Angleškem. Trajalo bode 100 let, predno bo na pet zvezkov preračunano delo dokončano in predano javnosti.